

[Villemoes.]

— og det ved jeg er rigtigt —, saa er det ikke tilstrækkeligt; for hver eneste Ton Tørv og Brunkul skal vi jo have udnyttet bedst muligt, og navnlig skal Landets Borgere behandles saa ensartet, som det kan lade sig gøre. Det haaber jeg ogsaa kan ske, og jeg kan være tilfreds med, at Ministeren nu udtalte, at man vil i alt Fald se paa det. Der kan saa maaske blive truffet bedre Foranstaltninger for den næste Fyrings-sæson, hvis Krigen skulde rase videre og vi ikke kan faa det tilstrækkelige udenlandske Brændsel her til Landet.

Saa vidt jeg ved, har man saadanne Ordninger i Randers, Aarhus, Odense, Esbjerg og København og maaske tillige enkelte andre Steder. Det drejer sig hverken om 2 eller 5 km Ledninger, men om 20—30 km, og det er in confesso, at der er brugt Materiale hertil, som jeg mener burde have været anvendt andre Steder, hvor vi havde mere Brug derfor. Selv om mit Udtryk „fraadse“ var et Kraftudtryk, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at jeg i hvert Fald har været i Lejligheder, ikke her i Byen, men i andre Byer, hvor man ikke kunde være for Varme, naar man var vant til at sidde og halvfryse, som jeg har været vant til det et Par Vintre.

Jeg vil kun til Slut sige, at det er rigtigt, at en saadan Bemyndigelseslov hviler paa Tro og Tillid. Denne Lov gælder kun for et Aar; saa længe haaber jeg at den højtærede Minister ikke vil skuffe os, hvis han bliver ved at være Minister. Jeg haaber ogsaa, vi kan bevare ham i Landstinget, hvor vi har Tro og Tillid til ham.

J. S. Foget: Efter det Svar, den højtærede Minister gav, maa mit Standpunkt ved Afstemningen ved tredje Behandling blive, at jeg svarer: Stemmer ikke.

Elmquist: Jeg har med megen Interesse hørt paa denne Diskussion og paa de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Villemoes har fremsat angaaende besparende Foranstaltninger med Hensyn til Fjernvarmeanlæggene, og det giver mig Anledning til at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at der sikkert ikke spares rundt omkring i Byerne med disse Fjernvarmeanlæg i det Omfang, som det er naturligt. Vi har nede i min By, Svendborg, Fjernvarmeanlæg til en Række Bygninger, og vi har i Anledning af dette Fjernvarmeanlæg ført en Diskussion de sidste to Gange, vi har vedtaget Budget og Regnskab, i Anledning af, at det har vist sig, at i en af de Institutioner, der bliver opvarmet paa

denne Maade, nemlig Pigeborgerskolen, har man fundet paa det geniale at skrue alle Ventilene til, saa at Varmen overhovedet ikke kan reguleres i de forskellige Klasseværelser. Jeg har Gang paa Gang rejst Spørgsmaalet og hævdet, at en saadan Foranstaltning maatte medføre et utroligt Varmespild, idet man saa blev nødt til at tage den Varmemængde, der kom fra Opvarmningsanstalten, hvad enten man trængte til den eller ej, men det har ikke kunnet medføre nogen Forandring. Man har fra anden Side holdt paa, at der altid skulde være samme Temperatur i alle Klasseværelserne.

Jeg har gerne villet fremføre dette som Eksempel paa, at der drives en ufornuftig Økonomi paa nogle af de Steder, hvor man har Fjernopvarmning. Det er nemlig ganske givet, at i en stor Skolebygning kan det ikke være saaledes, at der nødvendigvis hele Dagen igennem og Natten med skal holdes netop den Temperatur, som nu engang er bestemt af Fjernopvarmningsstationen; ethvert sundt tænkende Menneske kan sige sig selv, at der maa være Brug for at regulere Varmen ned eller op i de forskellige Klasseværelser paa de forskellige Tider af Døgnet. Jeg henleder den højtærede Ministers Opmærksomhed paa det Tilfælde, jeg har nævnt, idet jeg mener, at det ikke blot kommer denne By ved, om der spares tilstrækkeligt paa Varmen eller ej, men at det er et almindeligt Samfundsspørgsmaal, som hele Landet har Interesse i, og som den højtærede Minister derfor ogsaa maa være interesseret i at gribe ind over for. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil tage Spørgsmaalet op til nærmere Undersøgelse.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (*Halvdan Hendriksen*): Jeg skal lægge mig de kloge Ord, som fra forskellig Side er fremsat om Fjernopvarmning, paa Sinde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om ekstraordinære Foranstaltninger vedrørende Skibsfarten.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 389).